Ἡ χορήγησις τοῦ δώρου καὶ τῶν διαφόρων ἐπιδομάτων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον πολιτισμένον καὶ μὲ σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα. Οἱ ἁρμόδιοι ἔλαβον, πιστεύομεν, σχετικὰ μέτρα. Πρέπει νὰ συμβάλουν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ ἄστεγοι πλημμυροπαθεῖς ἀγωνιοῦν διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ ἐπιδόματός των ἐνοικίου. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συνεχίσῃ χορηγοῦσα τὸ ἐπίδομα μέχρις ἀποκαταστάσεως τῶν δυστυχῶν αὐτῶν συμπολιτῶν.

ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

ΠΟΣΟΝ ΙΣΧΥΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ

Ο ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΙΓΑΝΤΩΝ: ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ.- ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΚΑΙ ΝΤΑΛΛΕΣ

Τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ συνεργάτου μας κ. ΔΗΜ. Γ. ΚΑΡΜΟΚΟΛΙΑ

Β΄

Κατὰ τὰ τελευταῖα 12 ἔτη, 800 ἑκατ. κόσμου εἰς περισσότερα τῶν 20 κρατῶν ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των ἀπὸ τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ. Ὅλα αὐτὰ τὰ κράτη διαπνέονται ἀπὸ ἐθνικισμὸν καὶ ἐπιθυμίαν νὰ βελτιώσουν τὰς βιοτικάς των συνθήκας τὰς ὁποίας πιστεύουν ὅτι θὰ βοηθήσῃ ἡ ἐκβιομηχανοποίησις. Πρὸς τοῦτο, στρέφουν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τείνουν τὰς χεῖρας εἰς οἱονδήποτε ἤθελε τοὺς ὑποστηρίξει...

Καὶ οἱ Ρῶσοι ἀσφαλῶς δράττονται τῶν εὐκαιριῶν. Κατὰ τὴν 4ετίαν 1954—58, τὸ σύνολον βοηθείας εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ἀνῆλθεν εἰς 2.5 δισεκ. δολλάρια ἐκ τῶν ὁποίων 1.6 ἑκ. προσέφερεν ἡ Ρωσία καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἡ Κίνα καὶ οἱ Σοβιετικοὶ δορυφόροι. 3)5 τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ προσεφέρθησαν ὑπὸ τὴν μορφὴν ὅπλων εἰς τὴν Ἥνωμ. Ἀραβικὴν Δημοκρατίαν, Ὑεμένην, Ἰράν, Ἀφγανιστὰν καὶ Ἰνδονησίαν. Αἱ ἀναφερθεῖσαι χῶραι μαζὶ μὲ τὰς Ἰνδίας, Ἀργεντινήν, Κεϋλάνην, Μπούρμαν καὶ Καμπόδιαν ἔλαβον τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς βοηθείας. Ἄνω τῶν 4.500 εἰδικῶν ἔχουν σταλῆ εἰς διαφόρους χώρας διὰ νὰ ὑποδείξουν τὴν διεκπεραίωσιν οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν δραστηριοτήτων. Ἐκ παραλήλου, 4.000 φοιτηταὶ καὶ ξένοι εἰδικοὶ ἔχουν παρομοίως ἐκπαιδευθῆ εἰς τὴν Ρωσίαν.

Διὰ νὰ μεταδώσουν τὰς ἰδέας των εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον οἱ Ρῶσοι καὶ Κινέζοι ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα 60 περίπου κρατῶν τὰ ὁποῖα δροῦν συμφώνως πρὸς τὰς προσταγὰς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Μανιφέστου. Ἔχουν ἐπίσης φροντίσει νὰ δημιουργήσουν διεθνεῖς ὀργανώσεις τὰς ὁποίας συνδέουν αἱ πεποιθήσεις τῶν μεγάλων πατέρων, Μάρξ, Λένιν, καὶ Στάλιν. Μεταξὺ τούτων, εἶναι καὶ ἡ Παγκόσμιος Ὁμοσπονδία Ἐμπορικῶν Ἑνώσεων (90 ἑκ. μέλη), ἡ Ὁμοσπονδία διδασκάλων, δικηγόρων, ἰατρῶν, δημοσιογράφων κ. ἄ.

Ἡ ὑποκίνησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἀνωτέρω ἀνθρωπίνων μαζῶν γίνεται μέσῳ μυστικῶν πολιτικῶν πρακτικοπημάτων καὶ μέσῳ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένων κατασκόπων τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ κάθε ἄλλην χώραν. Κύριος στόχος τῆς προπαγάνδας εἶναι αἱ βασανισμέναι περιοχαὶ τῆς Γῆς, Ἀφρική, Μέση Ἀνατολὴ καὶ Νοτιοανατολικὴ Ἀσία. Ἐπίσης αἱ νεοσυσταθεῖσαι χῶραι ὑφίστανται τὰς πρώτας δοκιμασίας καὶ ὡς ἐκ τούτου, ὁ πληθυσμός των εὐκόλως παρακινεῖται πρὸς τὰς μεγάλας ὑποσχέσεις.

Μολονότι ἡ Σοβιετικὴ προπάθεια, ἐν τῷ συνόλῳ ἐξεταζομένη φαίνεται καὶ εἶναι γιγαντιαίων διαστάσεων, ἐν τούτοις ὑστερεῖ κατὰ πολὺ τῆς Ἀμερικανικῆς ὡς πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα. Εἰς ὅλους τοὺς ἀναφερθέντας τομεῖς, στρατιωτικόν, οἰκονομικὸν καὶ προπαγανδιστικόν, αἱ Η.Π. προηγοῦνται σταθερῶς ἔχουσαι παρὰ τὸ πλευρόν των συμμάχους μὲ τοὺς ὁποίους συνεννοῦνται καλύτερον ἀπ' ὅτι ἡ Ρωσία μὲ τὴν Κίναν.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ παραμερισθέντος Κρουστσεφ, ὁ Ἀμερικανὸς Ὑπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης Ρόμπερτ Μὰκ Ναμάρα εὗρε τὴν στρατιωτικὴν ἰσχὺν τῆς χώρας του αὐξανομένην ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1960. Ἡ λεπτομερής του ἀναφορὰ εἶχε λάβει χώραν εἰς τὰς 17 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ὅταν οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Δημοκρατικῆς Διοικήσεως ἐξέθεσαν μέσῳ τῆς τηλεοράσεως εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν τὰς ἐπιτεύξεις τῆς 4ετίας Κέννεντυ—Τζόνσον.

Πιθανὸς λοιπὸν ὑποσκελισμὸς τῶν Ἀμερικανῶν ὑπὸ τῶν Ρώσων θὰ ἐγένετο μόνον ἐὰν ἀφ' ἑνὸς οἱ μὲν διέπραττον καταστρεπτικὰ σφάλματα καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐὰν οἱ τολμηρότεραι προσδοκῖαι τῶν δὲ ἐπαληθεύοντο ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

ΔΗΜ. ΚΑΡΜΟΚΟΛΙΑΣ

ΑΧΑΪΑ CLAUSS
ΒΕΡΜΟΥΤ

ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ
Μὲ τὴν κεφάτη ὀρχήστρα
ΛΕΥΤΕΡΙΩΤΗ
Τὸν γλυκὸ τραγουδιστὴ
ΝΙΚΟ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟ
θὰ περάσετε εὐχάριστα ΣΑΒΒΑΤΟ — ΚΥΡΙΑΚΗ
ΚΟΥΖΙΝΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 27—72 καὶ 67—72

20—12—64 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: ΕΒΡ. ια΄ 9—10, 32—40

"ΔΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΤΗΓΩΝΙΣΑΝΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ...,,

Τοῦ αἰδεσ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Κατάπληκτος μένει ὁ ἄνθρωπος ὅταν βλέπῃ τὶς μηχανές, ποὺ κατασκευάζουν σήμερα, μηχανὲς μὲ μεγάλη δύναμι, ποὺ κινοῦν ἐργοστάσια τεράστια, συρμούς, ὑπερπτήσεις, διεστημόπλοια κλπ. Καὶ εἶναι αὐτὰ ὅλα ἐλάχιστα καὶ μηδαμινά, μπροστὰ σὲ ἄλλες δυνάμεις, ποὺ κρύβονται μέσα στὴ φύσι, δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ καταστρέψουν τὸν κόσμον ἂν ἀπαθεσμευθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου ἔστω καὶ ἀπὸ ἕνα κιλὸ κάρβουνο. Καὶ ὅμως· ἐπάνω ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς δυνάμεις ὑπάρχει κάποια ἄλλη δύναμις, πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ θαυμαστή. Καὶ δὲν ἐννοοῦμε τὸν Θεόν, ποὺ εἶναι φύσει παντοδύναμη καὶ πανσθενοῦργός, ἀλλὰ ἐννοοῦμεν τὴν πίστιν, γιὰ τὴν ὁποίαν μιλᾶει ἡ ὡς ἄνω ἀποστολικὴ περικοπή. Κι' ἄλλες φορὲς βέβαια ἔχουμε ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα αὐτό, ἀλλὰ στὸ σημερινὸ ἄρθρο, θὰ ἰδοῦμε τὴν πίστι σὰν μοναδικὴ δύναμι, τὴν ὁποίαν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ χρησιμοποιῆ καὶ νὰ ἐπιτελῆ θαύματα.

Προτοῦ προχωρήσουμε στὴν ἐξέτασι τοῦ θέματός μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ θυμηθοῦμε τὸν ὁρισμὸ τῆς πίστεως καὶ νὰ τὸν θυμώμαστε πάντοτε. Πίστις εἶναι ἡ σταθερὰ βεβαιότης τῆς ψυχῆς μας καὶ ἡ ἀπόλυτη πεποίθησις, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς τέλειος, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλονται τὰ πάντα καὶ ἀπὸ τὸν Ὁποῖον ἐξαρτᾶται τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ σύμπαντος καὶ ὁ Ὁποῖος γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἔχει δείξει ἰδιαίτερη στοργὴ καὶ ἀγάπη, ὅπως φαίνεται μέσα στὴν Ἁγία Γραφή, ποὺ ἀποτελεῖ δική του ἀποκάλυψι. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ πίστις στὸν ἀληθῆ Θεό, ὅπως ἀποκαλύπτεται μέσα στὴν Ἁγία Γραφή, ἀποτελεῖ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ θὰ τὴν ἀποκτήσῃ, δύναμι μοναδική, μὲ τὴν ὁποίαν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ὅ,τι θέλει, καὶ θαύματα ἀκόμη, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν εἶναι ὑπεράνω τῶν φυσικῶν νόμων καὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων.

Καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ γνώμη δική μας, ἢ συμπέρασμα ἀνθρώπινο. Εἶναι ἀλήθεια, ποὺ εἶπαν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο καὶ ἐπομένως εἶναι ἀδιαμφισβήτητη καὶ ἀκριβεστάτη. Ἰδοὺ ὁ λόγος Του: «Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον συνάπεως ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν». Καὶ ἀκριβῶς ἔτσι ἔγινε. Ὅσοι ἄνθρωποι ἀπέκτησαν μέσα τους πραγματικὴ πίστι, κι' ἂς ἦταν μικρά, κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν, πράγματα καταπληκτικά, θαύματα πρωτοφανῆ. Π.χ. Ἡ αἱμορροοῦσα ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὴν χρονίαν καὶ βασανιστικὴ της ὀρρωστια, ἀμέσως ὡς ἄγγιξε «τὸ κρόσπεδον τοῦ ἱματίου Αὐτοῦ», μὲ ἀπόλυτη ὅμως πίστι ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Θεὸς καὶ ἑπομένως, ὅπου καὶ ἂν τὸν ἐγγίξῃ θὰ λάβῃ τὴν χάριν.

Ὁ Ἑκατόνταρχος ἐπίσης, πιστεύει ἀκλόνητα στὴ Θεότητα τοῦ Κυρίου γι' αὐτὸ καὶ νομίζει ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔρθῃ στὸ σπίτι του γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τὸ δοῦλο του. «Κύριε, εἰπὲ λόγον καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου». Καὶ ἕνα ἀκόμη παράδειγμα συγκεκριμένο ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὁ Προφήτης Ἠλίας ὅταν παρεκάλεσε τὸν Θεὸ νὰ κλείσῃ τὸν οὐρανὸν «τοῦ μὴ βρέξῃ ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἓξ» ἐπίστευε πέρα γιὰ πέρα ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀκούει καὶ θὰ τὸ κάμῃ αὐτό. Γι' αὐτὸ καὶ ἔγινε. Καὶ γενικὰ ὅλοι οἱ Ἅγιοι ποὺ ἐπιτέλεσαν τόσα καὶ τόσα θαύματα, τὰ κατώρθωσαν μὲ τὴ μοναδικὴ δύναμι τῆς πίστεως. «Διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας... κλπ. κλπ.». Καὶ ἰατρεῖς ἀσθενῶν ἔγιναν καὶ θεραπεῖες δαιμονισμένων καὶ ἀναστάσεις νεκρῶν, καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα, «ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος».

Ἀλήθεια· κόσμος εἴμαστε καὶ ἐμεῖς. Κόσμος, ποὺ λεγόμαστε πιστοί, χωρὶς ὅμως νὰ εἴμαστε, διότι μᾶς λείπει ἡ πίστις. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν εἴμαστε ἄξιοι γιὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἔργα ὅπως οἱ Ἅγιοι. Ἀλλά, γιατὶ νὰ μὴ γίνουμε πιστοί;... Στὸ χέρι μας εἶναι.

ΑΙ ΒΛΑΠΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

ΑΙΤΙΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ

Τοῦ παιδιάτρου κ. ΝΙΚ. ΠΑΡΧΑ

Β΄

Νοσήματα μητρός, τῶν ὁποίων ἡ βλαπτικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ κυήματος δὲν εἶναι βεβαία:

α) Γρίππη. Ἂν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ὁμοφωνία κατὰ πόσον ἡ γρίππη τῆς μητρὸς δρᾷ βλαπτικῶς εἰς τὸ κύημα, τείνει νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν ἐπιδημίαν τῆς Ἀσιατικῆς γρίππης παρετηρήθησαν ἀνωμαλίες διαπλάσεως τῶν παιδιῶν, ποὺ προῆλθαν ἐκ μητέρων, οἱ ὁποῖες εἶχαν προσβληθῆ ἐξ Ἀσιατικῆς γρίππης κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τῆς κυήσεως. Ἀλλὰ καὶ παιδιὰ μητέρων, οἱ ὁποῖες προσεβλήθησαν ὑπὸ γρίππης ὀλίγες ἡμέρες πρὸ τοῦ τοκετοῦ, ἀπεβίωσαν ἐντὸς 72 ὡρῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των, ἡ δὲ ἔρευνα ἀπέδειξεν ὅτι ὅλα ἔφεραν τὸν ἰὸν τῆς γρίππης.

β) Παρωτῖτις. Ἀναφέρονται μεμονωμέναι περιπτώσεις σωματικῶν ἀνωμαλιῶν, διὰ τῶν ὁποίων αἱ μητέρες ἠσθένησαν ἀπὸ παρωτίτιδα κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τῆς κυήσεως.

γ) Πολιομυελῖτις. Οὐδεμία συσχέτισις εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ μὲ τὶς συγγενεῖς ἀνωμαλίες τῶν παιδιῶν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἀποβολῶν καὶ γεννήσεων νεκρῶν.

Βλαπτικὲς ἐπιδράσεις τῆς ἀκτινοβολίας ἐπὶ τοῦ κυήματος:

Τεραστία ἐμπειρία ἀπεκτήθη ἐπὶ τοῦ θέματος ὅταν ἄρχισαν νὰ ἐμφανίζωνται σωματικὲς ἀνωμαλίες στὰ νεογέννητα τῶν νήσων Ναγκασάκι καὶ Χιροσίμα μετὰ τὴν ἀτομικὴν ἔκρηξιν. Βεβαίως, εἶχεν ἀποδειχθῆ ἡ βλαβερὴ ἐπίδρασις τῶν ἀκτίνων ἐπὶ τοῦ κυήματος καὶ ἀκόμη εἶχε διαπιστωθῆ τοῦτο σὲ κυήματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν ὑποστῆ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀκτίνων γιὰ λόγους θεραπευτικοὺς τῆς μητρός, χωρὶς ἀκόμη νὰ εἶχε διαγνωσθῆ ὕπαρξις τῆς κυήσεως. Αἱ παρατηρούμεναι, διαμαρτίαι τῶν νεογεννήτων ἐξαρτῶνται κυρίως ἀπὸ τὸν χρόνον, ποὺ ἔγινεν ἡ ἀκτινοβολία στὴν λεκάνη τῆς ἐγκύου καὶ βεβαίως ἀπὸ τὴν δόσιν τῶν ἀκτίνων. Ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν βλαπτικῶν διὰ τὸ κύημα φαρμάκων, ὁ κρίσιμος χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ δρᾶσις ἀκτίνων εἶναι ἐπικίνδυνος διὰ τὸ κύημα, εἶναι τὸ πρῶτον τρίμηνον τῆς κυήσεως, τότε δηλαδὴ ποὺ διαπλάσσονται τὰ διάφορα ὄργανα. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τῆς ἐγκυμοσύνης, ἡ ἀκτινοβολία δρᾷ βλα-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙ Ο κ. Ε. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ

Ἀδικεῖ πολὺ τὴν νοημοσύνην του, ὑποτιμᾷ δὲ καὶ τὴν νοημοσύνην τῶν ἄλλων ὁ κ. Παπανούτσος, ἂν νομίζῃ ὅτι, τὰ ὅσα γράφει εἰς ἄρθρον του εἰς τὸ «Βῆμα» τῆς 3-12-64. «Τί πιστεύω», εἶναι ἱκανὰ νὰ ἀποσείσουν τὴν κατηγορίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀπολογεῖται. Οὔτε οἱ «κλειστὲς ὀργανώσεις» πταίουν, διὰ νὰ κατηγορῆται ἐπὶ ἀπιστίᾳ ὁ κ. Π., οὔτε «τὰ χοντρὰ βιβλία ποὺ γράφουν», ὅσοι διακονοῦν τὴν Ἐπιστήμη καὶ τὰ Γράμματα». Ἐκεῖνο ποὺ πταίει εἶναι ἡ πραγματικὴ ἔλλειψις πίστεως εἰς τὰς ἀληθείας τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Τὸ παραδέχεται καὶ ὁ ἴδιος καὶ τὸ ὁμολογεῖ ὅτι ἀνήκει εἰς ἐκείνους ποὺ δὲν ἀναγνωρίζουν ἄλλην αὐθεντίαν, ὄχι ἀνθρωπίνην, ἀλλὰ οὔτε θείαν καὶ δι' αὐτὸ «δὲν ἀπαγγέλλουν ἕνα «πιστεύω» ποὺ τὸ ἔχουν ἄλλοι γραμμένο». Ἀλλ' ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς ὡς σπουδάσας καὶ τὴν Θεολογίαν θὰ ἐνθυμῆται ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἐκείνους μόνον ἀναγνωρίζει ὀπαδούς Του, ὅσοι ἀποδέχονται καὶ ὁμολογοῦν τὰς ἀληθείας ποὺ ἀπεκάλυψεν Ἐκείνος, τὸ «Πιστεύω» δηλαδὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Τέτοιο πρᾶγμα ὅμως δὲν τὸ κάμνει ὁ κ. Π., ἀλλὰ ἔχει τὸ ἰδικόν του «πιστεύω», ποὺ τὸ συνέθεσε κατὰ τὰς «φιλοσοφικὰς» ἐμπνεύσεις του καὶ τὸ ὁποῖον ἐκθέτει συνοπτικῶς, παραθέτων ἀποσπάσματα παλαιοτέρων δημοσιευμάτων του. Μὲ μόνα κριτήρια λοιπὸν τὰ κείμενα ποὺ προσάγει ὁ ἴδιος, ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν πιστεύει εἰς Χριστόν. Καὶ ἰδού.

Διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ ἐννοήσουν ποῖον εἶναι «τὸ νόημα τῆς θρησκείας», γράφει μεταξὺ ἄλλων «ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὔτε στὴ γνώση οὔτε στὴν πράξη μπορεῖ νὰ στηριχτῆ στὸν ἑαυτό του, γιατὶ φέρεται ἀπὸ δυνάμεις καὶ βουλὲς ποὺ τὸν ἐξουσιάζουν· ὅτι μὲ κάποιο τρόπο πρέπει νὰ συνεννοηθῆ μαζί τους (νὰ τὶς μιμηθῆ καὶ νὰ τὶς λατρέψῃ νὰ πεισθῆ στὶς ἀποκαλύψεις τους καὶ νὰ τηρήσῃ τὶς ἐντολές τους κτλ.) γιὰ νὰ φτάσῃ στὴν ἀλήθεια, στὴν ἀρετὴ καὶ στὴν εὐτυχία· ὅτι λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα ἁπλὸ ἐξάρτημα καὶ ὄχι ὅν αὐτοδύναμο καὶ αὐθυπόστατο· ἐκεῖ μποροῦμε νὰ εἰποῦμε ὅτι ὑπάρχει θρησκευτικότητα».

Ἀλλ' ὁ Χριστιανισμὸς αὐτὰς τὰς «θρησκευτικὰς» ἀντιλήψεις δὲν τὰς παραδέχεται. Ἀπροσώπους «δυνάμεις καὶ βουλὲς ποὺ ἐξουσιάζουν» τὸν ἄνθρωπον, ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἀναγνωρίζει. Αἱ τοιαῦται «θρησκευτικαὶ» ἀντιλήψεις τοῦ κ. Π., εἶναι δηλωτικαὶ τοῦ ἀγνωστικισμοῦ του ἢ τοῦ πανθεϊσμοῦ του ἂν θέλετε, ἢ μᾶλλον τοῦ ὑλισμοῦ του καὶ τῆς ἐλλείψεως πίστεως εἰς ἕνα προσωπικὸν «Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων». Ἀλλ' ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς μᾶς τὸ ἐδήλωσεν ὅτι ἀνήκει εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι «δὲν ἀπαγγέλλουν ἕνα «πιστεύω» ποὺ τὸ ἔχουν ἄλλοι γραμμένο», ἔστω καὶ ἂν οἱ ἄλλοι αὐτοὶ δὲν εἶναι κοινοὶ καὶ τυχαῖοι, ἀλλὰ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, Πνευματέμφοροι ἄνδρες ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συγκροτοῦντες Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ συντάσσοντες τοὺς ὅρους τῆς Πίστεως. Ὁ κατευθύνων τὴν Ἐκπαίδευσιν τοῦ Ἔθνους ἔχει ἰδικόν του «Πιστεύω». Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διατί διαμαρτύρεται ὅταν τοῦ λέγουν ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν Πίστιν τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας;

Τί δὲ νὰ εἴπῃ κανεὶς δι' ὅσα γράφει ὡς πρὸς τὸ ποῖον εἶναι τὸ «ἱστορικὸ νόημα τοῦ Χριστιανισμοῦ»; Οὔτε λίγο οὔτε πολύ, χαρακτηρίζει τὸν ἀρχικὸν Χριστιανισμὸν ὅτι ἦτο «πίστη ἁπλῆ ταπεινῶν ἀνθρώπων... ποὺ θὰ ἔμενε ὅπως ἦταν στὴν ἀρχὴ ἕνας μικρὸς καημός, ἡ μέθη μιᾶς παρηγοριᾶς, ἡ ἔξαψη ἑνὸς ἱεροῦ ἀλλὰ τυφλοῦ φανατισμοῦ». Ποία ἀσέβεια! Ἐκείνη ἡ ἀνεπανάληπτος μέχρι σήμερον ζωὴ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, ὅταν «τοῦ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία» (Πράξ. δ΄ 32)· τότε ποὺ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεχύνετο «ἐπὶ πᾶσαν σάρκα» καὶ ἀνεδείκνυε ἕνα «Στέφανον πλήρη πίστεως καὶ δυνάμεως» ἐπιτελοῦντα θαύματα ἐκπληκτικὰ καὶ ἀποστομώνοντα μὲ τὴν σοφίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοὺς σοφοὺς τοῦ καιροῦ ἐκείνου· τότε ποὺ ἕνας Σαῦλος διώκτης μετεστρέφετο εἰς Παῦλον κορυφαῖον ἀπόστολον, αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα ὁ κ. Π., τὰ χαρακτηρίζει «ἔξαψη ἑνὸς ἱεροῦ ἀλλὰ τυφλοῦ φανατισμοῦ». Καὶ ἔχει τὴν ἀπαίτησιν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πιστεύει εἰς Χριστόν!

Δὲν διστάζει ἀκόμη ὁ κ. Π., νὰ ἀναμασήσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς ἑνὸς ἄλλου ἀρνησιχρίστου θεολόγου, τοῦ Harnack, ὑποστηρίζων ὅτι ὁ πρῶτος ἐκεῖνος Χριστιανισμὸς «εἶχε τὴν τύχη νὰ πέση ἀπάνω σ' ἕνα κόσμο διαποτισμένο ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα. Τὸ πνεῦμα τοῦτο ποὺ (τὴν χριστιανικὴν πίστιν) τὴν καταφρόνησε στὴν ἀρχὴ σὰν κάτι σκοτεινό, ξένο πρὸς τὴν οὐσία του καὶ βάρβαρο, ὕστερα τὴν ἀγκάλιασε, τὴν ἔθρεψε, τῆς χάρισε τὸ φῶς καὶ τὴ σοφία του καὶ τὴν ὕψωσε στὴν περιωπὴ μιᾶς νέας θρησκείας». Ὥστε ἔτσι λοιπόν! Ὁ Χριστιανισμὸς ἦτο σκότος καὶ ἐπῆρε φῶς ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα! Ὁ Χριστιανισμὸς ἦτο μωρία καὶ ἐπῆρε σοφίαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας φιλοσόφους! Ὁ Χριστιανισμὸς ἐλίμωττε καὶ τὸν ἔθρεψεν ὁ Ἑλληνισμός! Καὶ αὐτὰ προσάγονται ὡς ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὸν κ. Π., περὶ τῶν χριστιανικῶν του πεποιθήσεων! Ποῦ κατηντήσαμεν! Ἂν τοὐλάχιστον ἐπρόσεχε τὰς σοφὰς κρίσεις τοῦ Ἐθνικοῦ μας ἱστορικοῦ Κ. Παπαρρηγοπούλου, θὰ ἔβλεπεν εἰς τὸν Β΄ τόμον τῆς Ἱστορίας του, μέρος 1ον σελ. 316 καὶ μέρος 2ον σελ. 248, 265 κ. ἄ. μετὰ πόσης εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης ἐκφράζεται διὰ τὴν σωτηρίαν ἐπίδρασιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον «δὲν διεσώθη εἰμὴ διὰ τῆς μετὰ Χριστιανισμοῦ συμμαχίας» καὶ τὸ ὁποῖον χάρις εἰς τὴν ἀνακαινιστικὴν δύναμιν τῆς Ἐκκλησίας «ἐπρωταγωνίστησεν ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι καὶ ἀνεκαινίσθη ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις». «Ἑλληνοσώτειραν» ὀνομάζει τὴν Ἐκκλησίαν, ἄλλος ἐμπευσμένος διδάσκαλος τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, ὁ Σπ. Ζαμπέλιος, ὁ δὲ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν Κ. Ἄμαντος ἀνακηρύττει τὴν Ἐκκλησίαν «σπουδαῖον συντελεστὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Βυζαντίου» (Βυζαντινὴ Ἱστορία, τόμ. Α΄ σελ. 23). Ἀλλ' αὐτὰ οὐδόλως τὰ προσέχει.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὔτε ἡμεῖς εὑρήκα-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

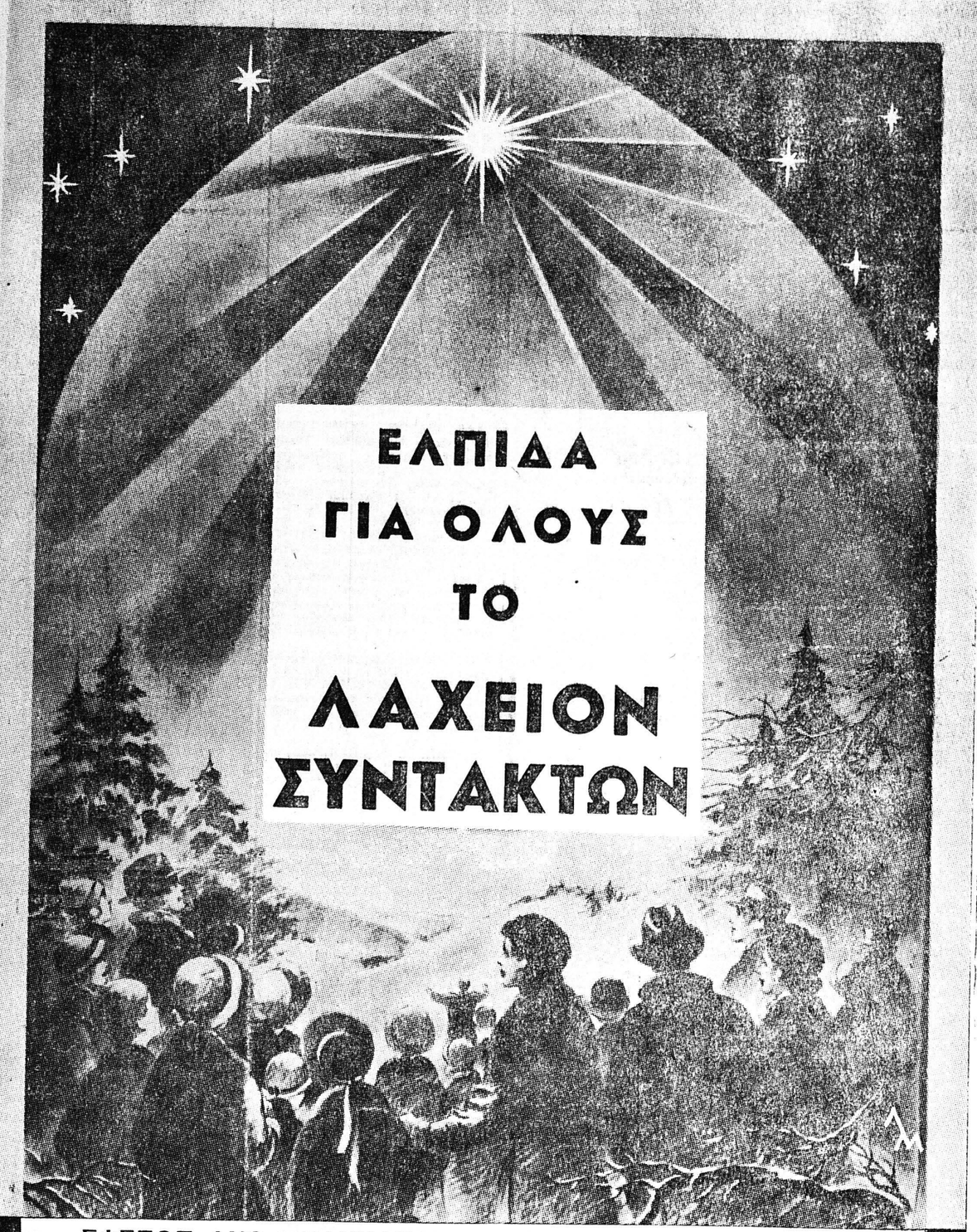

ΕΦΕΤΟΣ ΔΥΟ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΓΙΑ ΔΥΟ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΥΣ
ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΛΑΧΝΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ
1) ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ, (ΠΕΝΤΕ ΚΥΡΙΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΗΛΕΚΡΙΚΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ) ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΠΙΤΣΟΣ
2) ΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
3) ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΠΕΖΩ 403 ΣΕΤ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ